

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci oprávnenej **S.**, a.s., so sídlom v B., proti povinnej **M.**, bývajúcej v B., **o vymoženie 1 036,64 € (31 230 Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 2 Er 473/2007, na dovolanie oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2008 sp. zn. 17 CoE 346/2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2008 sp. zn. 17 CoE 346/2007 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Súdny exekútor JUDr. V., so sídlom Exekútorského úradu v B. požiadal písomným podaním z 22. apríla 2007 (doručeným súdu 26. apríla 2007) Okresný súd Bratislava I o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre vymoženie 31 230 Sk s príslušenstvom a trov exekúcie na základe návrhu oprávnenej a exekučných titulov – platobných výmerov vydaných S. zo 4. novembra 2004, č. X., ktorým bola povinnej uložená povinnosť zaplatiť na účet tejto poisťovne 7 140 Sk a platobného výmeru z 20. mája 2003, č. X., ktorým bola povinnej uložená povinnosť zaplatiť na účet tejto poisťovne 24 090 Sk (spolu 31 230 Sk). K žiadosti pripojil návrh na vykonanie exekúcie, exekučné tituly, fotokópie zmlúv o postúpení pohľadávok uzavretých medzi S., a.s. a V., a.s. a medzi V., a.s. a oprávnenu, včítane fotokópie výpisy z Prílohy č. 1 k Zmluve.

Okresný súd Bratislava I dňa 21. mája 2007 vydal poverenie číslo 5101, ktorým poveril v zmysle § 45 ods. 2, 3 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej aj ako „Exekučný poriadok“) vykonaním exekúcie na základe platobného výmeru S., pobočka B., č. X. zo 4. novembra 2004 na vymoženie uloženej povinnosti 7 140 Sk a trov exekúcie súdneho exekútora JUDr. V., so sídlom Exekútorského úradu v B..

Okresný súd Bratislava I uznesením z 19. septembra 2007 č.k. 2 Er 473/2007-34 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 26. apríla 2006, v časti vydania poverenia na vykonanie exekúcie na základe (ďalšieho) exekučného titulu - platobného výmeru S., a.s. z 20. mája 2005 č. X. zamietol. Zamietnutie žiadosti odôvodnil tým, že v rámci jedného exekučného konania nie je možné kumulovať viac exekučných titulov a vydať jedno poverenie na vykonanie exekúcie, predmetom ktorej má byť vymożenie plnení priznaných viacerými exekučnými titulmi.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie oprávnenej uznesením z 31. marca 2008, sp. zn. 17 CoE 346/2007 uznesenie súdu prvého stupňa o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia potvrdil. Potvrdenie prvostupňového uznesenia odôvodnil jeho správnosťou, i keď z iných, než v ňom uvedených dôvodov. Stotožnil sa s názorom odvolateľky, že oprávnenej nič nebráni, aby v jednom návrhu navrhla vykonanie exekúcie voči povinnému na viaceré pohľadávky jedného oprávneneho z viacerých exekučných titulov, ktorý postup nie je v rozpore s § 39 ani ďalšími ustanoveniami zák. č. 233/1995 Z.z. a Občianskeho súdneho poriadku, preto zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z tohto dôvodu nepovažoval za správne. Bol toho názoru, že zamietnutie žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie je dôvodné, pretože v danom prípade nebol riadne preukázaný prechod práva z exekučného titulu vydaného v prospech S. na oprávnenu z dôvodu, že oprávnená nepripojila k návrhu úplnú prílohu č. 1 (len jej nekompletný výpis), ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o postúpení pohľadávok a dohody o započítaní z 30. novembra 2005 (uzatvorenej S., a.s. a spoločnosťou V., a.s.).

Proti tomuto uzneseniu podala oprávnená dovolanie a žiadala ho zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. Namietala, že jej v konaní bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p), čím jej bolo odopreté právo na súdnu ochranu. Súdny v konaní spochybnili jej procesné postavenie oprávnenej z takých dôvodov, ktoré nemajú zákonný podklad. Odvolací súd potvrdil prvostupňové uznesenie z iného dôvodu, ako je uvedené v uznesení súdu prvého stupňa, a to, že nebol preukázaný prevod vymáhanej pohľadávky na oprávnenu predložením príslušných dokladov. Jeho postup je v rozpore s § 212 ods. 1 O.s.p., pretože konal nad rámec zákonných ustanovení a svojich oprávnení. Podľa oprávnenej ide o odstrániteľné vady návrhu, po oprave ktorého je možné v konaní pokračovať, preto odvolací súd mal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Ustanovenie § 40 ods. 1 Exekučného poriadku upravuje postup pri

odstraňovaní väd nesprávneho alebo neúplného návrhu, podľa ktorého súd nepostupoval. Záverom poukázala na skutočnosť, že prílohou návrhu na vykonanie exekúcie z 3. apríla 2007 boli zmluvy o postúpení pohľadávok spolu s výpisom z prílohy č. 1, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o postúpení pohľadávok a tento výpis bol vyhotovený v súlade s dohodou zmluvných strán. Postupom súdu došlo k tomu, že nemá možnosť realizovať svoje zákonom priznané právo, t.j. nemôže si zákonom stanoveným postupom vymáhať pohľadávku, ktorá bola na ňu postúpená v súlade s platnými ustanoveniami zákona v exekučnom konaní, ktorý postup je v rozpore s Exekučným poriadkom, Občianskym súdnym poriadkom a Ústavou Slovenskej republiky.

Povinná sa k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas osoba oprávnená na tento procesný úkon, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 a nasl. O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. V zmysle § 239 O.s.p. platí, že dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nemá znaky vyššie uvedených uznesení. Odvolací súd svojím uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, dovolanie ale nesmeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu uvedenému v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. Dovolanie preto podľa § 239 ods. 1, 2 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na to by prípustnosť dovolania oprávnenej prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný; ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia, proti ktorým je inak dovolanie procesne neprípustné.

Oprávnená procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Dovolateľka namieta, že konanie je v danom prípade postihnuté závažnou procesnou vadou, lebo v konaní jej bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dôvodom, ktorý zakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, je taký nesprávny, procesné ustanovenia porušujúci postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi odníme možnosť pred ním konať a v konaní uplatňovať (realizovať) procesné práva priznané mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv.

Pri posudzovaní otázky, či v danom prípade došlo v konaní na súdoch nižších stupňov k odňatiu možnosti oprávnenej konať, vzal dovolací súd na zreteľ, že vada konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. je dôsledkom porušenia práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces (čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Za porušenie tohto práva treba považovať aj rozhodnutie exekučného súdu o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ak pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonom stanovené podmienky, lebo takýmto rozhodnutím sa oprávnenému v exekučnom konaní odopiera právo na výkon vykonateľného rozhodnutia.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie oprávnenej uznesením z 31. marca 2008, sp. zn. 17 CoE 346/2007 potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava I z 19. septembra 2007, č.k. 2 Er 473/2007-34, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti vydania poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu – platobného výmeru S., a.s. z 20. mája 2003 č. X. s odôvodnením, že jedným návrhom sa nemožno domáhať vykonania exekúcie na podklade viacerých exekučných titulov, a preto nemožno vydať jedno poverenie na vykonanie exekúcie zaväzujúce na plnenie povinnosti na základe viacerých exekučných titulov. S uvedeným záverom súdu prvého stupňa sa nestotožnil, avšak napadnuté uznesenie odvolací súd považoval za správne z iných dôvodov než uviedol súd prvého stupňa, ktorý potvrdzujúci výrok rozhodnutia odôvodnil tým, že v zmysle § 37 ods. 3 Exekučného poriadku v danom prípade nebol riadne preukázaný prechod práva z exekučného titulu vydaného v prospech S. na oprávnenú z dôvodu, že oprávnená nepripojila k návrhu úplnú prílohu č. 1 (len jej nekompletný výpis), ktorá je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o postúpení pohľadávok a dohody o započítaní z 30. novembra 2005 (uzatvorenej S., a.s. a spoločnosťou V., a.s.).

Z uvedeného vyplýva, že odvolací súd potvrdil uznesenie prvého stupňa z iného právneho dôvodu, vychádzajúc zo skutočností, ktorými sa prvostupňový súd nezaoberal. Takémuto rozhodnutiu však musí predchádzať zákonné konanie (fair process), t.j. taký postup súdu, v ktorom je zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov. Realizácia týchto práv v odvolacom konaní je však znemožnená, ak odvolací súd v konaní potvrdí rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bol zamietnutý návrh exekútora na vydanie poverenia z iného právneho dôvodu, vychádzajúceho zo skutočností, ktorými sa ani prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí nezaoberal. Až z rozhodnutia odvolacieho súdu sa oprávnená dozvedela, že odvolací súd vyvodil svoj iný právny záver (o nepreukázaní prevodu práva v zmysle § 37 ods. 1 Exekučného poriadku) zo skutočností prvostupňovým súdom nehodnotených. Znemožnenie realizácie procesných práv účastníka v takomto prípade je prakticky dôsledkom nerešpektovania ústavného princípu dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania odvolacím súdom, lebo účastníkovi konania odopiera možnosť prieskumu správnosti nových, z hľadiska právneho posúdenia veci odvolacím súdom však rozhodujúcich skutočností.

Pretože odvolací súd v prejednávanej veci takto nepostupoval, odňal tým oprávnenej možnosti konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je nielen dôvodom zakladajúcim prípustnosť dovolania, ale zároveň je tiež okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b O.s.p.).

Záverom dovolací súd považuje za potrebné uviesť, že právny názor súdu prvého stupňa o nemožnosti kumulácie exekučných titulov v jednom návrhu na vykonanie exekúcie proti tomu istému povinnému je rozpore s dispozičnou zásadou, ktorá aj v exekučnom konaní rešpektuje vôľu oprávneného domáhať sa jedným návrhom vymoženía plnení priznaných z viacerých exekučných titulov.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. marca 2009

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková